

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-175436 ארון בוקי ואח' נ' אריא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ ואח'

בפני כב' השופט יair Dolgini

1. ארון בוקי
2. לירון בוקי
 עיי ע"ד רם ארון

ותובעים

נגד

1. אריא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ
 עיי ע"ד אלעד בר-אל
2. יסעור ס.א.ע לפיתוח ולבנייה בע"מ
 עיי ע"ד עידו פרישטה
 נגד
יסעור ס.א.ע לפיתוח ולבנייה בע"מ
 עיי ע"ד עידו פרישטה

נתבעות

צד נ'

פסק דין

1 לפנִי תביעה כספית בסך 112,204 ש"ח שהוגשה על ידי התובעים, לירון וארון בוקי, נגד הנתבעת 1,
 2 אריא חברה לעבודות הנדסה ובניין בע"מ (להלן: "אריא") וכן נגד הנתבעת 2, יסעור ס.א.ע. פיתוח
 3 ובנייה בע"מ (להלן: "יסעור"), בשל נזקים שנגרמו להם עקב ליקויי בנייתו שהתגלו בדירותם, אשר
 4 ניכרה להם על ידי אריא ואשר נבנתה על ידי יסעור קבלן מבצע. אריא הגישה הודעתה צד ג' נגד
 5 יסעור.
 6
 7
 8 במאמר מוסגר יצוין כי גם יסעור הגישה הודעתה צד ג' בתיק זה. ההודעה הוגשה נגד חברות טגור
 9 מהנדסים בע"מ, שסיפקה לארא שירות ניהול ופיקוח בפרויקט, וכן חברת ברعلى לוייצקי כסיף
 10 אדריכלים ובניינים (1989) בע"מ, שסיפקה לארא שירותים תכנון וכן שמעון קרפל, ששימש
 11 כמתכנן הקונסטרוקציה מטעם אריא. ההודעות נגד חברות טגור וברعلى נזחו ללא צו להוצאות
 12 בהסכמת יסעור. לעומת זאת, הוגשה בזמנו בקשה על ידי יסעור למתן פסק דין בהעדת
 13 הגנה.
 14
 15

בקע עובדי

16 אריא זכתה במכרז של משרד הבינוי והשיכון להקמת 84 יחידות דיור ברח' דרך האילנות בגדרה.
 17 אריא התקשרה ביום 5.12.1999 בהסכם עם יסעור, לפיו תבנה יסעור עבורה את הפרויקט קבלן
 18 מבצע. ביום 19.12.2001 התובעים רכשו מאריא דירה בת 5 חדרים וגינה צמודה בפרויקט.
 19
 20

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-17543-אורן בוקי וcoh' נ' ארא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ וcoh'

הדיםנה נמסרה לתובעים ביום 15.1.2003. בין התובעים ולבין נציג יסעור (העונה לשם מארק), נערכה במועד המשירה, תרשומות של ליקויים שהתגלו בדירה נכון לאותו מועד. התובעים עבורי להתגורר בדירה רק ביום 6.3.2003 מטעמים הם.

בסוף שנת 2003 תחילת שנת 2004, החלו התובעים להבחין ברטיבות באזוריים שונים בדירה. כמו כן, הבחינו התובעים כי שני מישטחים מרווחים בגינה, הממוקמים בצמוד לדירה ולפתח הייציאה ממנה אל מישטחים אלה, התנתקו והתרחקו מהדירה עצמה. המשטח האחד ממוקם צמוד לפתח הייציאה לגינה מהסלון (להלן: **"מروفסת הסלון"**) והשני, צמוד ליציאה אחרת מהדירה, אל עבר מופסת הכביסה (להלן: **"מروفסת הכביסה"**). בסמוך לאחר שהבחינו התובעים בליקויים במופסות, פנו הם בעניין זה לנציג יסעור. דא עקה, יסעור ביצעה תיקונים קוסמטיים בלבד.

לאחר כשלוש שנים ונוכח הישנות והחומרת הליקויים והפגמים בדירה, פנו התובעים שוב ליסעור. דא עקה, זו הפניה אוטם לארא. בהמשך, ביום 24.12.2007, פנו התובעים לארא ויסעור יחד, במכtab שנשלח על ידי באט כוחם אז, עוז' גלית לוי. לאור העובדה שארא ויסעור, הטילו, כל אחת, את האחריות על רשותה, פנו התובעים למהנדס מיטעטם, שערך ביקור במקום ביום 7.11.08 וערך חוות דעת ביחס לליקויים הקיימים בדירה. חוות דעת נשלחה לארא וממנה עברה ליסעור (ראה מכתב ארא ליסעור מיום 14.12.08 ומכתב ארא לתובעים מיום 15.12.08). בעקבות כך, ביצעה יסעור בתחילת שנת 2009, עבודות איטום בדירה, אולם גם הפעם מדובר בהרשותה היה בתיקונים קוסמטיים ולא בטיפול שורשי בליקויים. התובעים פנו שוב ושוב לנتابעות לצורך השלמת התיקונים ואולם פניותיהם לא ענו ועל כן נאלצו לפנות לעריאות.

התובעים הגיעו בתחילת התביעה על סך 75,000 ₪ (סכום מופחת לצרכי חישכון באגרה) וזאת בהתבסס על חוות דעתו של המומחה מיטעטם, לפיו עלות תיקון הליקויים בדירה מסתכמת בסך של 72,550 ₪. כן תבעו התובעים את ראש הנזק הבאים: החזרות הוצאות עבור שכר טרחת המהנדס מיטעטם בסך 1,500 ₪, דירור חלופי בסך 5,000 ₪ ועוגמות נשפ בסך 20,000 ₪.

במסגרת בירור התביעה, מונה איני מודכי בס (להלן: **"המומחה בס"**) כמומחה מיטעטם בית המשפט. המומחה בס ביקר בדירה ביום 5.1.11 וחווה דעתו הוגשה לבית המשפט בסמוך לאחר מכך. המומחה בס מצא ליקויים מהותיים בדירות התובעים (בעיקר שיקעות משמעויות של שתי המרופסות, כמו גם סדקים בקירות הדירה). לפי חוות דעתו, חלק מהליקויים החמורים מאו בירור המומחה מיטעטם התובעים בדירה בסוף שנת 2008. המומחה בס העמיד את עלות תיקון הליקויים על 89,365 ₪ (בתוספת מע"מ). לסכום זה יש להוסף לפי חוות דעתו, 10% בגין פיקוח הנדסי וכן 20% בצדיה והתיקונים יבוצעו על ידי קבלן מיטעטם התובעים ולא על ידי מי מהנתבעות).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-175436 ארון בוקי ואח' נ' ארा חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ ואח'

בהתאם לכך, תיקנו התובעים את תביעתם והעמידו אותה על סך של 112,204 ש"ח, מותוכה 90,704 ש"ח עבור ליקויי הבניה לפי חווות דעתו של המומחה בס, 1,500 ש"ח בגין החור הוצאות חוות דעת מהנדס מיטעם התובעים ו- 20,000 ש"ח בגין עצמת נשפ. ראש הנזק של דיר חלופי הושמט מכתב התביעה המתווקן, עקב קביעות המומחה, לפיה אין צורך בכך לשם ביצוע התקיונים בדירה. בכתב ההגנה המתווקנים, ארा ויסעור המשיכו לטען לדחיתת התביעה באמצעות טענות שונות, שעוד אדון בהן להלן.

דיון

אחריות הנتابעות לפי חוק המכר דירות

תחולת החוק

כאמור, בין ארा לתובעים נחתם הסכם מכיר בקשר לדירה נשוא התבוננה. ארा טוענת (ס' 4 ו-13-14) כי התובעים הפרו את ההסכם, שהוא שהגישו את התביעה נגדה וזאת על רקע העובדה שליקויי הבניה נובעים מביצוע רשלני בלבד ולא מתכוון לכך וכן על רקע כתוב ההתחייבות עלייו חתמו התובעים (נספח ג' לתביעה), שפכו רק הקובלן המבצע אחראי מולם ליקויי בנייה, רק אלו יפנו התובעים ורק נגדו תוגש תביעה.

טענה זו דינה להידוחות ומוטב היה שלא תעללה כלל. לא יכולה להיות מחלוקת כי חוק המכר (דירות), תש"ג-1973 (להלן: "חוק המכר דירות") חל על היחסים שבין התובעים ולבין ארा, באשר ארा נכללת בהגדרת "מוכר" בחוק הניל. אחריות המוכר ליקויי הבניה לפי החוק, הנה בבחינת הוראה קוגנטטיבית, שלא ניתן להנתן עלייה בהסכם, אלא לטובה הקונה (ראו סעיף 7א לחוק הניל ודבריו של פרופ' זמיר בספרו "חוק המכר (דירות)", תש"ג-1973 ירושלים, תשש"ב-2002 בעמ' 172 כפי שצוטטו בת.א. (י-ט) 1651/97 חי אילן נ' פסגת חנה (נכסים דירות והשקעות) בע"מ, פרוטס באטרים משפטיים, שם נקבע: "תחולתו הקוגנטיבית של החוק על המוכר אינה נגרעת גם אם חברה הקבלנית, שבאמצעותה ביצע המוכר את הבניה, קיבלה על עצמה אחריות ישירה להתקמת הדירה כלפי הקונה".

משמעות הדבר, כי ההוראה בהסכם המוכר של התובעים וזה שכותב ההתחייבות, לפיה רק יסעור אחריות כלפי התובעים ליקויים וכי בהתאם לכך יכולים הם להגיש תביעה רק נגדה, אין לה כל תוקף (ראו פרשנת פסגת חנה הניל). לפיכך, הגשת התביעה נגד ארा, לא עלתה כדי הפרת ההסכם על ידי התובעים. להפוך, אם כבר, ארा, היא זו אשר התנהלה בזרה לא ראייה, שהיא שהעלתה טענה שבבירור אין לה יסוד ואשר חזקה על ייעוץ המשפטאים שייצגו אותה בתיק דנא כי היו מודעים לה, בפרט עת הסבטי תשומות לבו של עwid' בראל לכך באחת היישובות. חרף זאת, כאמור, הטענה הועלתה גם בסיכומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-17543-אורן בוקי וcoh' נ' ארא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ וcoh'

1 ישעור מנגד, הודהה בכתב הגנטה כי חוק המכר דירות חל עליה ביחסיה מול Ara (ס' 14 ו-
 2 22.6.2003) אלומ יתירה מכך: חוק המכר דירות חל גם על היחסים שבין התובעים ולבין יסעור.
 3 ישעור אינה עונה על ההגדרה של "מו"ר" בחוק, אלומ, תחולת החוק עליה, נובעת מכתב
 4 החתחייבות הנזכר לעיל ואשר סיפה יסעור לתובעים ישירות ולפיו: "על פי הנסיבות בינינו לבין
 5 המוכר ובהתאם לתנאיו הננו אחראים בזאת כלפיכם, לכל פגש ו/או ליקוי בדירה ו/או במבנה בתוקף
 6 האחראיות והבדק וכל אי התאמאה בין הבניין והדירות לבירור תארום במפרט הטכני, הנובעים מיביצוע לקוי שלנו
 7 לרבות השלמת הבניה במועד. אחראיותנו האמורה הינה בהתאם לחוק המכר (דירות) תש"ג 1973 החלות על
 8 תקופת הבדיקה והאחריות בדירה" (ראו סע' 2 לכתב החתחייבות).
 9

10 ישעור חתמה על החתחייבות דומה בהסכם שלא עם Ara, אותה ניתן לראות כחווה לטובהצד ג' ובה
 11 נקבע: "התקבל מתחייב כלפי המזמין וככלפי הרווחים למלא אחר כל ההוראות הכלולות בחוק המכר
 12 (דירות), התשל"ג-1973, או בכל חוק שיבוא במקומו, ולהקדים בהתאם את החתחייבויותיו על פי הסכם זה,
 13 לרבות בקשר עם תיקון ליקויי בנייה, תקופת הבדיקה ותקופת האחראיות" (סע' 15.5 להסכם).
 14

מיעד גילוי הליקויים ומיתו הודהה לנتابעת

15 הדירה נמסרה לתובעים ביום 15.1.2003. לפי תצהיר התובע ועדותו, הייתה אמונה עליי, בסוף שנת
 16 2003 תחילת שנת 2004, החלו התובעים להבחין ברטיטיות באזוריים שונים בדירה וכן בחתונקות
 17 ושקיית המרופסות. התובעים הודיעו על כך לנציג יסעור בשם מרקל, אשר ביצע תיקונים קוסמטיים
 18 בלבד (ס' 12 – 15 לתחזיר עדותו הראשית של התובע). גרסה זו של התובע לא נסתירה בחקירה
 19 הנגידת.
 20

21 בהמשך ולנוח דרישת התובעים לטיפול יסודי יותר בליקויים, הצהיר התובע (ס' 16 ו-17 לתחזיר)
 22 כי ביום 24.12.2007 פנו התובעים בכתב אל Ara ויסעור, באמצעות באט-כחום דא. עיון בכתב זה
 23 (נספח ה' לתחזיר התובע), מגלה כי מאוזקרים בו במפורש הליקויים שבקיימת המרופסות, הרטיבות
 24 וכן התפרקות האיטום מסביב לבניין.
 25

26 לאחר שארא ויסעור גללו את האחראיות זו על זו (ס' 18 ו-19 לתחזיר התובע), פנו התובעים אל
 27 סבוטין, המהנדס מטעם, שבירק במקום ביום 7.11.2008 וערך חוות דעת, בה התריע על כל
 28 הליקויים הרלבנטיים, שקיים נקבע בהמשך גם בחוות-דעת המומחה מטעם בבית המשפט.
 29

30 חוות הדעת זו הועברה לארא מיד לאחר קבלתה אצל התובעים (סעיף 21 לתחזיר התובע).
 31 ממכתבי ארא מיום 14.12.2008 ו-15.12.2008, עולה כי Ara קיבל חוות הדעת וכן העבירה
 32 אותה אל יסעור.
 33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-17543-אורן בוקי וcoh' נ' ארא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ וcoh'

1 גרסתו של התובע בזכור לעיל לגבי השתלשלות העניינים הייתה אמונה עליי ולא נסתירה בחיקירתו
 2 הנגדית. ארא טענה ונוריך מטעמה אף ציין בתצהירו, כי מושא החקירה התובעים על הליקויים
 3 במשך שנים, יש לראות אותם כמו "השלימו עימם" (סעיף 5 בתצהירו).
 4

5 טענה זו נשתרת בעדות התובע, אשר הייתה אמונה עליי ולפיה כבר בשנת 2003 נעשתה פניה מצד
 6 התובעים. יסעור לא מצאה לנכון להביא לעדות את נציגה מרקל, שטייף בזמנו בנושא, למורת שהוא
 7 זה אשר היה בקשר עם התובעים. ליסעור גם אין הסבר מדוע לא עשתה כן (ראו עדות
 8 מנהל יסעור בעמ' 19 שי 12-11: "ש: מודיע מרקל לא הגיע לתת עדות. ת: לא ראייתי לנכון שמרקל
 9 ציריך לחתות עדות"). אי הבאות לעדות של העד הנайл, אשר עודתו הייתה דרשווה כדי להתמודד עם
 10 טענות התובעים בדבר הפניות שנעשו אל יסעור בנושא הליקויים עד בשנת 2003, פעלת לרעת
 11 יסעור ומיקימה חזקה שלפיה לו הובא העד, הייתה עדותו תומכת בגרסת התובעים דוקא (ראו ע"א
 12 8569/08 חזימה נמר תיiji נ' עצמן המנוחת תماءות דיאב תיiji, פורסם באטרים משפטיים, וכן
 13 ע"א 456/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתתיהו וcoh', פ"ד מה(4) 659, 658-659)
 14

15 מכל האמור לעיל עולה כי הליקויים העיקריים התגלו כנה בלבך לאחר מסירת חזימה לתובעים וכי
 16 בסמוך לכך ניתנה הודעה ליסעור דרך נציגה מרקל.
 17

18 לעניין דעתך, יש לראות את ההודעות שניתנו לנציג יסעור מרקל, בהודעות שניתנו גם לארא, וזאת
 19 גם אם יסעור לאعدנה את ארא על פניות אלה בזמנו, שכן יש לראות ביסעור כשלוחה של ארא הן
 20 לעניין ביצוע התקיונים והן לעניין קבלת פניות הדיירים בקשר לליקויים. מסקנה זו נובעת ממחacsם
 21 שבין ארא ובין יסעור, במסגרתו מינתה ארא את יסעור לבנות עבורה את הדירות ולטפל עבורה
 22 בליקויים מול הדיירים וכן נובעת היא מכתב החתייבות שארא דרצה מיסעור למת לתובעים וכן
 23 נקבע כי התובעים "...יפנו לקבלן בלבד על מנת שיבצע תיקון כל ליקוי...". (ס' 3 לכתב החתייבות נספח
 24 ג' לתביעה). מסמכים והתchieviot אלה יוצרים את יחסיו של השופט הניל. מכאן, שכלה הודעה שניתנה
 25 ליסעור, כמוות כהודה שניתנה לארא, שהרי "שלוחו של אדם כמותו" (ראו סעיפים 1(א), 2 ו-3 לחוק
 26 השליחות, תשכ"ה-1965).
 27

28 זאת ועוד: לא ניתן כי ארא תפנה שלא כדין על הוראה קוגנטית בחוק המכיר בדירות ביחס לאחריות
 29 המוכר לליקויים ותחייב את התובעים לפניות זה אל יסעור בלבד, מקום שזוכים הם לפניות
 30 גם אליה, ולאחר מכן, עוד תتبאס על התנהלות התובעים המושתתת על הנחיותיה (שניתנו כאמור
 31 שלא כדין), כדי לטען שלא ניתנה לה כל הודהה על הליקויים אלא רק ליסעור. בנסיבות אלה, יש
 32 לראות את ארא, מכוח חובת תם הלב שחלה עליה בביצוע החacsם, כמושתקת מלHALOT טענה זו.
 33

34 למעלה מן הדרושים, ניתן כי אין מחלוקת גם לפי גרסת ארא, כי לכל המאוחר נודע לה על הליקויים
 35 בשנת 2007, עם קבלת מכתב באת כוח התובעים מיום 24.12.2007. נציג ארא אישר בחיקירתו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-17543-אוון בוקי וcoh' נ' ארא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ ואח'

הנגידית כי נעשו פניות אל ארא, גם שלא דרך המכתב הנ"ל, וככלשונו: "ככל הפניות שלם הופנו לישור",
הס פנו אליו ועל האחראיות בחברה והפנו אותם אל יסעור" (עמ' 15 ש' 10 לפ"ר).

תקופות הבדיקה ואחריות

תקופת הבדיקה לגבי הליקויים המרכזיים בעניינינו (שקיים המרצפות במופסות וליקויי הרטיבות) עומדת על שלוש שנים [ראו סעיפים (2) ו- (5) לתוספת לחוק המכר (דירות) שעניינים "חוויות רטיבות בגג, בקירות ובמקלט – שלוש שנים" ו- "שיעור מרוצפות בקומת קרקע – שלוש שנים" בהתאם]. מאוחר והדירה נמסרה ביום 15.1.2006. תקופת הבדיקה הסתיימה ביום 15.1.2003. מכאן, שהליקויים התגלו בתחום תקופת הבדיקה. מאוחר וכאמור, גם נמסרה הודעה על קיומם של הליקויים בסמוך לאחר גילויים, התובעים אף עמדו בחובותם להודיע על הליקויים תוך זמן סביר [ס' 4א(א)(2) לחוק המכר (דירות)].

בהתאם לכך, קיימת חזקה שהנתבעות אחראיות לליקויים, אלא אם הוכיחו חן כי הליקויים נגרמו על ידי התובעים (ס' 4(א)(2) לחוק). הנתבעות לא טעו לכך שהתובעים גרוו לליקויים ועל כן מוחזקות חן כאחראיות לליקויים אלה, ככל שהליקויים הטעניים הוכיחו ולהך עוד נתיחס בהמשך פסק הדין.

תקופת הבדיקה לעניין הסדרים בדירה ובקיותה החיצונית, עומדת על חמישה שנים. משכך ולאחר האמור לעיל, בריה כי גם כאן עסקין בא-הסתמה שהתגלתה בתחום תקופת הבדיקה.

תקופת הבדיקה לגבי יתרת הליקויים, כגון בעבודות האלומיניום והגארות, הליקויים בגרמי המדרגות בתחום הנכס ואלה המובילים לדירה, וההיפרדות של הידבקות היריעות הביטומניות לקירונות המסדר – עומדת על שנה בלבד, כך שתקופות הבדיקה ואחריות לפי החוק, לגבי ליקויים אלה, הסתיימו ביום 15.1.07. מאוחר וחווית דעתו של המומחה מטעם התובעים, שכוללת התיחסות גם לעניינים אלה, ניתנה בתחילת שנת 2008 ומאוחר אין עדות או ראייה ממשית לכך שלליקויים אלה התגלו קודם לכן, נראה לכואורה שלא ניתן להטיל על הנתבעות אחראיות לליקויים אלה לפי חוק המכר (דירות), אולם כדי שיפורט להלן, ניתן גם לתת התייחסות על הנתבעות לגבי ליקויים אלה מכוח **פקודת הנזקין** [נוסח חדש] – (להלן: "**פקודת הנזקין**").

אחריות נזקנית

כידוע, קיומו של חוזה מכר ואחריות לפי חוק המכר דירות, אינםשוללים קיומה במקביל של חובת זהירות מושגית מכוח עולות הרשלנות (רי למשל ע"א 8265/96 רמט בע"מ נ' בריבורים פ"ד נז' 486 בע' 494: "יהא דבר זה אשר יהיה, אחראיות הנתבעת כלפי תובעים אלה אינה נובעת רק מיחסים חזקים אלא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-175436 ארון בוקי ואח' נ' ארा חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ ואח'

1 ממשות חותמה כבונת הדיור להקים בניין בטוח לשימוש ולמגורים. חובה זו אינה מוגבלת ליחסים חוזיים
 2 אלא "קיימת כלפי בעלי עולם". ראו גם ע"א 451/66 שרה וישעהו קורנפלד נ' מרדכי שמואלוב, פ"ד
 3 כא(1) 310 ב"ע 324: "חובה של בעל הבניין לדאוג, במידת זהירות והומחאות הנאותה, לבטיחות
 4 הבניין הנבנה על-ידייו, ואחריותו עקב הצגת הבניין הגמור בטוח לשימוש ולמגורים, אינה מוגבלת ליחסים
 5 חוזיים, אלא קיימת עקרונית כלפי בעלי עולם".

6 אחריות הנקבעת לפי פקודת הנזקן מוגבלת רק מכוח דיני ההתישנות הרגילים אשר בחוק
 7 ההתישנות, התשי"ח - 1958 ובפקודת הנזקן. לא ארא ולא ישעור טענו להתישנות התביעה.
 8 ארא אף קיבלת על עצמה במפורש כי התביעה לא התישנה (סע' 7 בכתב ההגנה המתוקן). על כן, אין
 9 צורך לדון כלל בנושא זה וגם לא בחוזה הנפרד לקיצור תקופת ההתישנות, שהיה חלק מהסכם
 10 המכיר של התובעים מול ארא (ראו עותק ההסכם שוצרף לתצהיר התובע) ואשר לא הזכיר כלל
 11 בטיעוני ארא.

הוכחת קיומם של ליקויים

14 קיומם של ליקויים בדירה הוכח לפני, לאור קביעות המומחה בס בחוות דעתו, שהיתה אמונה עלי
 15 ולאחר מכן הדעת מטעם התובעים שבסיסת גם היא ליקויים אילו. הנקבעת לא הביאו חוות דעת
 16 כלשיי מטעמן. כמו כן, מארך, נציג ישעור והגורם המרכזי שעסוק בתיקון הליקויים, לא הובא
 17 עדות. החלטה הפסוקה קבעה כי משמעה בית המשפט מומחה מטעמו, סביר להניח כי אכן
 18 ממצאיו של המומחה, אלא אם קיימות סיבה בולטת לעשות זאת (ע"א 293/88 **חברות יצחק**
 19 **ニימן להשכלה בע"מ נ' מונטי רבי**, פורסם באונרxis משפטים). כאמור, לא מצאתי סיבה כזו.

השיקעות של המרפסות

22 המומחה בס קבע בחוות דעתו לעניין הליקויים במרפסת הכביסה כי: "בעת ביקורי בדירה הנדונה
 23 נמצאו שיקעות ותזוזות אופקיות ואנכיות מהותיות של רצפת מרפסת השימוש, הרבה יותר מכפי שמתואר
 24 בחוות הדעת של מהנדס סבוטין אשר ביקר במקום בשנתיים קודם לכן לפנ" (עמ' 5 חוות הדעת סעיף א'
 25 ממצאים). לגבי מרפסת הסלון נקבע, בין היתר: "משתח מושך ביציאה מחדר דיוו שקע ב-8 ס"מ...הממצאים מעידים על ביצוע ליקוי של המשטח המושך ביציאה מחדר הדיוו" (ע' 7 סעיף 2 חוות"ד).
 26 אם לא די בכך, עיוון בתמונות שצירפם התובעים ואשר סומנו במ/1 לא מותיר מקום לספק באשר
 27 לקיום ולחומרתן של השיקעות. הנקבעות ממילא אין טענות לגבי המרפסות כי לא מדובר
 28 בלבד, אלא מטלות את האחראיות לליקוי זה אחת על השניה ולענין זה עוד אדרש בהמשך,
 29 במסגרת הדיון בהודעת צד ג'.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-17543-אורן בוקי וcoh' נ' ארא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ וcoh'

הצדקים בקירות

בxicomיה, טענה ישעור כי אין לקבל את מסקנת המומחה בדבר אחריותה לדדקם. לטענתה, מדובר בסדקים שנגרמו מבלאי טבעי. אין בדי לקבל טענה זו. לעניין הסדקים בקירות, קבע המומחה בס כי קיומים נבע ממספר גורמים, אשר כל אחד מהם נבע מביצועו לKO (אי שימוש ברשות אינטרגלס בחיבור שבין הבטון לקירות), שימוש בטיח באיכות יודזה, אי-הרבתה הקיר בעת הטיה או טיה ולא ביצוע שכבת הרביצה מיישרת – (ראו תשובה לسؤال הבהיר מס' 4 מיום 13.5.2011 סע' A-1.(3)). עוד קבע המומחה בס כי אחריות המבצע – מלאה, כי האחריות להיווצרות הצדקים חלה על הקובלן המבצע, כאשר ניתן אין כל חלק בכך (ראו את תשובה לسؤال הבהיר לעיל, בהתייחס לשאלת מס' 4 בסעיף ב').

בחקירתו, נשאל המומחה בס כיצד הוא יודע כי רשות אינטרגלס לא מצויה בקיר כנדרש. על כך השיב כי אמנס לא ערך בדיקה פולשנית, אך עסקין בכל מקרה בכשל ביצוע (ע' 30 ש' 4 לפרווט'). לטענתו, ועל סמך ניסיונו האישי בתחום, כשמדבר בצדקים בצורת "קוררי עצביש", מקרים של אלה או בטיח באיכות יודזה או ביצועו לKO (ע' 30 ש' 12-10). בהמשך ולאחר שנטע לפני הティיה שהשתמשו בו אינו מזכיר ניפוי השיב בס כי: "...אני במלילה אחת אגיד זה לא משנה לי לפחות חותם הדעת, איך עשו את הטיח מאיזה חומרים השתמשו, ברור שהוא 100 אחוז בעיטה ביצוע, פורי [כך במקורה – י.ד.] העכביים והצדקים מהווים בעיה בישום..." (ע' 30 ש' 26-28 לפרווט) ובהמשך: "הצדקים בצוותה באופן ובהתנוגות הם סדי ביצוע. הטיח לא נבדק טוב לKO" (ע' 30 ש' 31 לפרווט).

בתצהירו דחה נגר את הטענות בדבר שימוש בחומרים באיכות יודזה, טען כי היה שימוש ברשות אינטרגלס, וכן טען כי הצדקים הינם מינוריים ונובעים מבלאי טבעי. יחד עם זאת, תצהירו שותק לגבי האפשרויות הנוספות שהעלתה בס לעניין ביצוע הלקוי, למשל: אי-הרבתה הקיר בעת הטיה או טיה ולא שכבת הרביצה מיישרת. כמו כן, לא הובא עדות מנהל העבודה שפיקח על הבניה מטעם יסעור כדי להוכיח לבית המשפט כי עבודת הטיח בוצעה כדבוי תוך שימוש ברשותות ותוך יישום כל כללי המקצוע המוכרים לצורך קבלת משתחים מטוחנים כדבוי שלא ייסדקו בעתיד. לפיכך, יש לדוחות את טענות יסעור בנושא הצדקים.

יתר הליקויים

גם לעניין יתרת הליקויים, הוכחה אחריות הנتابעות, הן לפי חוק המכר (דירות) והן לפי פקודת הנזקון. לגבי ליקויים שהתגלו בתקופת הבדיקה, קיימת חזקה לפי חוק המכר (דירות) בדבר אחריות הנتابעות, אלא אם הוכח כי הליקוי נגרם על ידי התובעים. הנتابעות לא טענו ולא הוכחו לגבי יתרת הליקויים הנ"ל, כי אלה נגרמו על ידי התובעים. לגבי ליקויים אשר התגלו בתקופת האחריות, על התובעים להוכיח כי אלה נגרמו כתוצאה מ"תבונן, עבודה או חומריהם" [ס' 4(א)(3) לחוק המכר (דירות)]. בכלל הנוגע לעילת הרשלנות, גם כאן, מطبع הדברים, על התובעים להוכיח כי הליקוי מקורו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-175436 ארון בוקי ואח' נ' ארא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ ואח'

בתקנון, עבודה או חומרים וכן עליהם להוכיח נוספת, כי הליקוי נגרם כתוצאה מרשלנות של
הנתבעות בתקנון או ביצוע העבודה או בבחירה החמורים.

סבירני כי התובעים מעדו בנטל זה. כאמור, נטל השכנוע חל אםן על התובעים, כמו גם נטל הבעת הראיות הראשוני, אולם, שהוחכו קיומים של הליקויים בחווית הדעת של המומחה בס, מועבר נטל הראייה לכתפי הנתבעות, להוכיח כי חרף קיומים של הליקויים, אלה לא גורמו כתוצאה מעשה או מחדל שלhn.

מסקנה זו נובעת מכך שהשליטה על ביצוע העבודות הנה של הנתבעות באופן בלעדי ומוחלט וכן גם היכולת להביא ראיות כדי להוכיח ביצוע העבודות כבדעי ולפי כל כללי המקצוע המקצועיים. מסקנה זו עולה גם נוכח אופי העבודות המדוברות, כאמור – כאשר עסקין בבנייה דירה, אין כל סיבה נראית לעין, בוודאי לא אפriori, מדוע לא ניתן להביא לתוצאה מושלמת של העבודות המבוצעות. במקרה כזה, התוצאה עצמה, לפיו קיים ליקו בפרט שנבנה או בעבודה שבוצעה, היא הנותנת כי סביר יותר להניח שהקבלן לא נזהר מספיק ביצוע העבודות מאשר כי فعل כבדעי.

על כן, במקרה כזה, מועבר נטל הראייה לקבלן, להוכיח כי לא כך פנוי הדברים. במקרה כזה, ישנה תחולה, אפוא, לסעיף 41 לפקודת הנזקין שלפיו "בתובענה שהוגשה על נזק והוכחה בה כי לתובע לא הייתה דעתה לו יכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות שגורמו ל蹶ה אשר הביא לדמי הנזק, וכי הנזק נגרם על ידי نفسه שלנתבע היהיטה שליטה מלאה עליו, ונראה לבית המשפט שאירוע המקורה שגורם לנזק מתישב יותר עם המסקנה שהנתבע לא נקט זירות סבירה מאשר עם המסקנה שהוא נקט זירות סבירה - על התובע הראייה שלא הייתה לגבי המקורה שהביא לידי הנזק הדרשות שיחוב עליה".

כך נקבע גם בת.א (ראשל"ץ) 04/5774 דניאל ברמי נ' העמותה לקידום, פורסם באתרם משפטים, שם נקבע, במקרה דומה כי: "لتובעים אין את היכולת לדעת וגם לא היתה להם היכולת לדעת מה היו הסיבות והנסיבות שגורמו ל蹶ה אשר הביא לידי הנזק. לנتابעים, ככל ייחד: היוזמת, הקובלן המבצע, הייעוץ והמתכנן שוחבים גם את כובע המפקחים העליונים לעניינים, מנהל הפROYיקט והמפקח הצמוד – להם השליטה המלאה על הנקס Lehut הבניה, בלבד ולהז, ולכל אחד היהיטה החובה ללוות את הפROYיקט לכל אורכו מכניותם לתפקיד. היכולת להסביר את הנעשה באטר בשעת הבניה ובנסיבות – מתחת לפני האדמה – נתונה אך ורק לנتابעים, ואין כל מקום לראות את התובעים יכולם לדעת את אשר נעשה באותו זמנים. לנتابעים אף היהיטה יכולת לעורך מסמכיו בקרה, כל אחד בתחוםו הוא, לשם הסדר הטוב והבנה נכונה של הדברים, אולם אף אחד מהצדדים לא עורך מסמכים מסודרים ואלו גם לא הוגשו (כמו למשל: יומן קידוחים, תרשומות של הייעוץ, המתכנן, מנהל הפROYיקט וכו...). נטל הראייה עבר לחובתם של הנתבעים להוכיח כי לא התרשלו בתפקידים ובכך לא עמדו".

הנתבעות לא עמדו בנטל להוכיח כי לא התרשלו. הנתבעות לא הביאו עדות ממשית לגבי האופן שבו בנו את אותם הפריטים שנמצאו לקויים ולא הוכיחו כי נגנו בזירות ובנסיבות הנדרשת כדי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-175436 ארון בוקי ואח' נ' ארא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ ואח'

להביא לתוצאה מושלמת. הנקבעת לא הביאו את מנהל העבודה שהיה אחראי לבניית הדירה מטעמן או עד דומה אחר שיעיד על כך.

האם ניתנה לנتابעות הזדמנות נאותה לתקן את הליקויים?

ישור טוענת כי לא ניתנה לה הזדמנות נאותה לתקן הליקויים, למעט השקיעות במרפסוט (ס' 2 לסיומה). לפיכך, אין מקום לחיב对她 בדבר ולחילופין, יש לחיבתה בעלות תיקון מופחתת לפחות לקבן ראשי ולא קבלן מודמן מטעם הדייר. גם כאן אין כדי לקבל את טענות ישור.

סע' 4ב' לחוק המכר (דירות) קובע, כי בנסיבות בהן התגלתה אי-ההתאמה הניתנת לתיקון, על הקונה לתת למוכר הזדמנויות נאותה לתקן ועל המוכר לתקן תוך זמן סביר. וודges: המשמעות של ההזדמנות הסבירה הנזכרת בחוק המכר דירות (כמו גם לעניות דעתם, המשמעות של הזכות לתקן לפי דיןדים כגון ס' 3(א) ו-4 לחוק חוות קבלות, תש"ד - 1974; ס' 28 לחוק המכר, תשכ"ח - 1968; ס' 7(ב) לחוק החזויים (תורופות בשל הפרות חוות), תש"א- 1970, כשלה מישומים ביחסים שבין קבלן ודייר), הנה כי Zi בהזדמנות נאותה **אחת** שניתנת לקבלן ואשר לא נצלה, כדי להביא לכך שהקבלן יabd את זכותו לתקן הליקויים. הזדמנות נאותה משמעותה פניה ברורה, שמספרת את הליקויים הנטען והמאפשרת זמן סביר לקבן לתקן.

אין זה מחובטו של הדייר לרדו אחר הקבלן ולהז Achrio כדי שיאו לבצע תיקונים בדירות ומגדר, אין זו זכותו של הקבלן כי כך יעשה. יש לחתה בחשבון את פער הכוחות הרב, הקיים בדרך כלל בין הדייר לבין הקבלן. הדייר נמצא לעתים קרובות במצוקה גדולה, עת ליקוי מיוחטי בדירותו מונע ממנו ליהנות ממנה. לעיתים, הליקוי אף הופך את המגורים בדירה לסלול או מהווה סכנה בטיחותית למגורים בדירה. בדרך כלל, עלות התיקון, לדיר הממושען, שהאמצעים הכלכליים העומדים לרשותו ממוצעים, הנה בבחינת חוות המשמעותית. הדייר "שבוי", אפוא, בידי הקבלן ותלויה בנסיבות הקבלן לתקן את הליקוי. יתרה מכך: הגם שראשי הדייר במקורה של התעלמות הקבלן מפנייתו, לתקן את הליקוי ולתבעו לאחר מכן את חוותו, הרי שלא מחייבת הנסיבות על התיקונים עצמים (שמבקשת על כך ואשר אליה מותלווה חוותה הכספיות של חוות דעת הנדסית להנחתה ותייעוד הליקויים ככל שלא ניתנה חוות דעת כאמור קודם לכן), סביר גם להניח כי הדייר יירתע מפעולה זו בשל החשש לטענות שונות של הקבלן אשר יועל נגד בתביעתו, בדבר נזק ראייתי וכו'.

במקרה דנא, הוכח בפני בבירור, באמצעות מכתבי ארא מיום 14.12.08 ו- 15.12.08 (נספחים ז' ו-ח') לתחזיר התובע, כי הן ארא והן ישור, קיבלו את חוות הדעת מטעם התובעים, בה בודאי כבר פורטו כל הליקויים נשוא התביעה דנא. חרף זאת, הליקויים לא תוקנו. התביעה הוגשה רק ביום 9.7.2009, כך שהותובעים המתינו עם הגשתה חודשים רבים ובכך נתנו לנتابעות, הזדמנות סבירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-17543-אוון בוקי וcoh' נ' ארא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ וcoh'

ולמעלה מכך, כדי לתקן את הליקויים. יש לזכור כי עוד קודם לכן, במכותב באט כוח התובעים מיום
24.12.2007, פורטו הליקויים במפרשות וליקויו רטיבות.

הנה כי כן, הנتابעות איבדו את זכותן לתקן הליקויים, עת בחרו שלא לתקן, ולגבי הליקוי העיקרי
במרפסות, תוך שכל אחת מהן מטילה את האחראיות על רעוותה ותוך כך שישור מבענין זה
תיקונים קוסטומטיים בלבד. אם לא די בכך, גם לאחר הגשת התביעה, התקששו הנtabעות לליקויים,
לא עתרו לתקונים והתנווירו מהם בכל טענה אפשרית. די בעובדה זו לבדה כדי לדוחות את טענותן
בנושא הזכות לתקן.

באשר לאובדן הזכות לתקן עקב אי מיצוי הזדמנות שניתנה ראה ת.א. (י-ס) 1651/97 חי אלי נ'
פסגת חנה (נכסים דירות והשכונות) בע"מ, פורסם באטרים משפטיים, שם נאמר: "עם זאת,
משניתה הזדמנות לתקן וו לא מומשה כראוי ווון שבוי, אין חל עוד על הקונה הנTEL לאפשר למוכר
את ביצוע התקיונים בעין, ולמוכר כבר אין את הזכות להנתנות בכך את יתר התרופות (ע"א 472/95 זלוצין נ'
דיור לעולה בע"מ, פ"ד נ(2) 858, בעמ' 863 מול א-ה; ע"א 558/96 חברת שיפון עובדים בע"מ נ' רוזנטל,
פ"ד נב(4) 563, בעמ' 574 מול ד-ה").

ראשי הנזק

עלות תיקון הליקויים

לפי חווות-דעתו של המומחה בס, עלות תיקון הליקויים עומדת על סך של 59,261 ש"ח + מע"מ בצרורו
פיקוח הנדסי בשיעור 10% וכן בצרור 20%, ככל שהעבודות יבוצעו על ידי קבלן מודמן מטעם
התובעים ולא על ידי מי מטעם הנtabעות.

הнатבעות, מצד שני, לא המציאו חוות-דעת מומחה מטעמן, הן לא הביאו ولو בدل ראייה בדבר הערכת
שווי שוניה של העליות הנזכרות בחו"ד המומחה בס, ואף לא העלו כל טענה בנדון. כיצד הحلכה
בעניין זה ברורה (ר' פרשת נימין לעיל), כך שבעהדר סיבה בולטות או נימוק כבד משקל, שלא לאמצ'ז
את ממצאי המומחה בס, מצאתי לנכון לאמצ'ז את ממצאיו לעניין שווי תיקון הליקויים ולקבוע כי עת
הוכחה בפני אחוריות הנtabעות ושיעור הנזק שנגרם, הרי שיש לחיבן ביחד ולחוד בסכום הנ"ל,
הגיע לכדי 89,365 ש"ח, נכון למועד מתן חוות הדעת של המומחה בס, כאשר לסכום זה יש לצרף
הפרש הצמדה וריבית כדי ממועד חוות הדעת של המומחה בס, 5.1.11 ועד לתשלומים בפועל.

עגמת נפש, אובדן הנאה מהדירה, טרחה וטרדה

התובעים עותרים לפיצוי בסך של 20,000 ש"ח בגין עגמות נפש, אובדן הנאה מהדירה, טרחה וטרדה.
הtrsומתי מהוורת הליקויים בנסיבות המקה דן ובמיוחד מהליקוי המרכזי שנפל בבנייה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-17543-אורן בוקי וcoh' נ' ארא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ ואח'

המרפשות. גם הבדיקה הלא מעטים בדירה והרטיבות שנמצאה בה, גרוו לא ספק מיכולת התובעים ליהנות מדירותם וגרמו להם עצמות נש רבה.

כל המופיע בתמונות במל/1 הממחישות את הניטוק, החתרחות והשקייה המשמעותיים של המשפט המרוצף הצמוד ליציאה מסלון הדירה, יכול להבין שליקוי זה יצר מכשול ממשי ואך מפגע בטיחותי, גם אם לא חסם למари את האפשרות לצאת לגינה ולעשות בה שימוש, שלא לדבר על המפגע האסתטי שהדבר יצר והרי גם עניין זה גורם לעגמת נש. אני מאמץ באופן מלא את התיאור שניינן בעניין זה בתצהיר התובע (ס' 25-26). התובעים בחרו לרכוש דירת גן, שהיא מעוצם טيبة יקרה יותר, בכך שיכללו ליהנות גם מאותו ערך מסוים. בפועל, סבורני כי נגרעה ממשית יכולתם ליהנות מערך מסוים משמעותי זה וזאת לתקופה ארוכה למדי (הליקוי במרפשות התגלתה כבר בשנת 2003-4 והחמיר עם השנים ולא תוקן עד היום, הינו במשך יותר מ-8 שנים).

ארא טוענת כי ישנה "השלמה דה-פאקטו" של התובעים עם שקיית המשפט והתרומות הריצוף, בכך שבנו פרגולה מעץ גושני בגינה וכי עניין זה מאיין כל טענה לעגמת נש (ס' 9 לסייעי ארא).

מדובר בטענה מופרכת שモטב היה שלא להשולחת כלל והמודגימה את קלות החושים של ארא כלפי התובעים, גם היום, חרף דרך החונחותם שעברו התובעים במשך 6 שנים עד הגשת התביעה, כמו גם במהלך ניהול הלि�כי התביעה, בשל התכחשות ארא לטפל בליקויים.

התרשתי כי התובעים קיבלו את החלטה על הקמת הפרגולה רק לאחר שמאرك, נציג יסעור, אמר להם שהSKIיה לא תחריף (ראו עדות התובע עי 13 ש' 28-29 ועי 14 ש' 9-8). גם זאת עשו התובעים רק כעבור מספר שנים, ורק לאחר שפניותיהם לנכונות בדרישות התקנון על בתיו, וזאת במטרה להקטין את נזק ולנסות ולמקסם את הנאתם מהגינה, חרף המצב הקיים.

אין מנוס מלבדר את התנהלות ארא, המאפיינת בתיק זה בהתחממות והתכחמות, אם לא זלול בדייר, שרכש דירה בORITY כספו ולאחר מכך, בעת צרה, משנוגק לביצוע תיקונים בה, מצא עצמו מול מוכר המתכוחש לאחריות ברורה שלו לפיקוח ואשר מסתתר מאחורי הוראות חוותיות המסירות ממנה לבאה אחריות ואשר למעשה משוללות כל תוקף. מוכר הגון ותס לב, היה מטפל בליקויי מיד ועל חשבונו ולאחר מכך תובע את הקובל המבצע ולא מאלץ את הדייר לפתח בהליך משפטני יקר, בסיבות שהבחן אחריות המוכר לליקויים ברורה מლכתחילה. גם התנהלות יסעור לא חפה מביקורת. ללא קשר לאחריותה לפי דיני הנזקין, יסעור לקחה על עצמה כלפי התובעים, אחריות של מוכר לפי חוק המכדר דירות. בהתאם לכך, גם עליה הייתה מוטלת החובה לתקן את הליקויים מיד, דבר שלא נעשה.

על רקע האמור לעיל, ובשל העובדה שנפוגעה מהותית איות ההנהה של התובעים מהגינה ולמשך תקופה ארוכה ביותר, ישנה הצדקה לפצות את התובעים במלוא הסכום שתבעו בראש נזק זה, אשר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-175436 ארון בוקי ואח' נ' ארा חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ ואח'

1 מהוועה את הסכום ההולם בנסיבות העניין לפיזוי התובעים על נזקיהם בראש נזק זה, הכלולים,
 2 עמותת נפש, אובדן הנאה מהגינה וDIRAH כמו גם טרחה וטרדה. לפיכך, אני מעמיד את הפיזוי בראש
 3 נזק זה על סכום של 20,000 ש"ח, אשר ישולם על ידי הנتابעות בלבד ויחוד.

4

הוועאות ושבר טרחה

5 על רקע התוצאה, לפיו התביעה התקבלה רובה ככולה, יש לחייב את הנتابעות לשלם לתובעים את
 6 מלאו הוצאותיהן, כולל אגרות ובגין הוצאות מומחים. כמו כן, יש לוכות את התובעים בשכר
 7 טרחת עו"ד סביר וריאלי.

8

8 התובעים עותרים לחיבור הנتابעות בסכום שהתחייבו לשלם לבא כוחם ואף הציגו את הסכם שכיר
 9 הטרחה שנחטם עמו ולפיו התחייבו לשלם 19% מכל סכום שייפסיק להם בתוספת מע"מ. סבירני כי
 10 בסיבות העניין, על רקע התוצאה, סכום התביעה, היקף ההליכים והתנהלות הנتابעות, מדובר
 11 בסכום סביר וריאלי, כך שישנה הצדקה מלאה לפסק לתובעים סכום זה, ואין כל מקום לגרום להם
 12 חיסרונו כייס על ידי פסיקת הוצאות מופחתות מכן.

13

13 לפיכך, הנتابעות ישלמו לתובעים בלבד ולהזדמנותם המשפט בצרור הפרשי הצמדה וריבית
 14 כדי מיום הוצאות הוצאות ועד לתשלומים בפועל וכן 25,251 ש"ח בגין שבר טרחת עו"ד.

15

הודעת צד ג' של ארा נגד יסעור

16 ארा טוענת כי יש לחייב את יסעור בשיפוי מלא בגין כל הסכומים שבינם תחובי היה לשלם
 17 לתובעים, וזאת הן מכוח תנית השיפוי אשר בהסכם שבין הצדדים והן מכוח העבודה שהליך
 18 הנם תוצאה של ביצוע לקוי להבדיל מתכנון לקוי. יסעור טוענת כי הליקויים במרפסות נבעו מכשל
 19 בתכנון וכי היא בנתה אותן לפי הוראות ארा ומתכנניה ועל כן אין לחייב אותה בכל סכום לגבי
 20 ליקוי זה.

21

ההתחייבות לשיפוי

22

23 ארा טוענת כי יש לחייב את יסעור בכל סכום שארא תחובי לשלם לתובעים וזאת מכוח ההתחייבות
 24 לשיפוי בהסכם שבין ארा ליסעור. להלן סעיף השיפוי עליהם מסתכמת ארा: "הקבלה יהיה אחראי
 25 באופן ישיר ובלתי פלפי הרווחשים, לביצוע כל ההתחייבויות של המזמין לפניהם בקשר עם ביצוע הבניה
 26 ו/או בתוצאה ממנה. הקובלן ישא בכל נזק ו/או אובדן רווח ו/או פיצוי ו/או הפסד אשר ייבעו מהבנייה ו/או
 27 מטيبة ו/או מי-התאמתה להסכם זה ו/או להסמי הרכישה ו/או לתוכניות ו/או לדרישות כל דין. הקובלן
 28 ישפה את המזמין בגין כל סכום שייאלץ לשלם המזמין לרוחשים בגין כל נזק ו/או אובדן רווח ו/או הפסד
 29 כאמור, בתוספת תקורה של 10%." (ס' 15.4 להסכם); "הקבלה מתחייב לפני המזמין ולפני הרווחים

30

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-17543-אוון בוקי וcoh' נ' ארא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ ואח'

1 למלא אחר כל ההוראות הכלולות בחוק המכר (דירות) התשל"ג - 1973, או בכל חוק אחר שיבוא במקומו,
 2 ולקיים בהתאם את התחייבויותיו על פי הסכם זה. לרבות בקשר עם תיקון ליקוי הבניה, תקופת הבדיקה
 3 ותקופת האחריות ", (ס' 15.5 להסכם). מעיוון בסעיפים אלה, אכן עולה כי ישעור התחייבות לשופות את
 4 ארא בכל סכום שבו ארא תחויב לשלם לתובעים.
 5

6 ההלכה בנושא התחייבות לשיפוי כאמור, אשר מבוססת בע"א 3192/93 משה"ב חברה לשיכון בניין
 7 ופיתוח בע"מ נ' מאיר בחלון, פ"ד (נ) 210, הנה כי אין כל מניעה בין מעוולים במשותף לחיבת מעוול
 8 אחד לשופות באופן מלא את המעول השני וזאת מתוך התחייבות לשיפוי שניתנה בין הצדדים, אשר
 9 גוברת על חלוקת האחריות לפי דיןינו הנזקיין, וכלשונן בית המשפט: "נראה אפוא, כי ההלכה בנושא זה
 10 ברורה וכי תנינית השיפוי הנדרונה ברורה דינה, ויש פרשה כמשמעות שיפוי על קבלן המשנה כלפי
 11 הקבלן אף שהקבלן שותף לאחריות נזקיין כלפי הנגען".
 12

13 לא מצאתי כל טענה ממשית מצד ישעור בסיכוןה בקשר לטענת השיפוי. טעונו ישעור מותמיקים
 14 בחלוקת האחריות שבין הצדדים במישור הנזקי, אולם אין בכך כל התמודדות עם תנינית השיפוי
 15 שהסבירם. די בכך כדי לקבל את טענת השיפוי.
 16

17 ואת עוד: גם לו הייתה מגיע למסקנה כי במישור הנזקי, רק ארא אחראית כלפי התובעים לגבי
 18 השקעות (ולא כך המכבר), עדין ניתן היה לכואר, לחיבת את ישעור לפני תנינית השיפוי, שכן כבר
 19 נקבע בפסיקת שלגיטימית היא, גם תנינית שיפוי המנוסחת באופן גורף כך שעל נזון התחייבות
 20 לשיפוי לשופות את בעל החוזה, גם אם האחרון אחראי ככל נזק במישור הנזקי (ראו ע"א 541/67
 21 מקורות נ' שאלתיאל, פ"ד ב(נ) 625, שהלהקה בו אושרה בע"א 75/75 צינורות המזרחה התקיכון נ'
 22 סלים שעבי, פ"ד לא(3) 225, שם נקבע: "...מקומות שננים התקשרו מרצון בחוזה והסבירו ביניהם שאחד
 23 מון השניים ישא במלוא הנזק, תהא אשר תהא מידת אשמהו של השני, מה טעם יתרעב בית המשפט וינסה
 24 את תוצאות ההסכם", וכן ראו גם: ע"א (חי) 4255/99 אגד אגדה שיתופית לתחרורה נ' דנאור
 25 שרוטי אבטחה, פורסם באתרטם משפטים, שם נקבע כי: "יובהר שאין מניעה לכך שצד לחוזה עסקיה-
 26 מסחריו יקבל על עצמו מרצון, משיקוליו הוא, אחריות חוזית לתשלום מלא פיצויי הנזקיין לעובדיו למשך
 27 יויפלו בתאונה, גם אם הסיבה להתחרשות התאונת נעוצה כל כולה באשמו של הצד השני לחוזה, לרבות
 28 התחייבות חוזית לשופות את הצד השני אם יידרש זה לשלם פיצויים לאותו עובד".
 29

30 וודק: תנינת השיפוי במקרה הנוכחי, נסחה בצהורה גורפת, כך שהחולל על ישעור לשופות את ארא, לא
 31 רק על סכומים שתאלץ ארא לשלם לדיריר בגין מחדלי או מעשי ישעור, אלא גם בגין מעשי או מחדלי
 32 **ארא** עצמה וראו לעניין זה הרישה לסעיף 15.4 שם נקבע: "הקבלן יהיה אחראי באופן ישיר ובלתי
 33 כלפי הרוכשים, לביצוע כל התחייבויות של המזמין כלפיים בקשר עם ביצוע הבניה ו/או בתוצאה
 34 ממנה....".
 35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-175436 אוון בוקי וcoh' נ' ארא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ וcoh'

1 מאחר וכפי שיפורט להלן, מילא איני סבור כי מדובר במקרה דנא בסיטואציה שבה רק בעל זכות
2 השיפוי (ארה) אחראי לנזק, אין לי צורך להזכיר מה הדין לעניין תנית שיפוי, מקום שכך הדבר.
3

מי הכתיב את התכnuן של רצפה מונחת

4

5

6 ישעור טוענת כי הקימה את המופסות בשיטת הרצפה המונחת לפי התכnuן שהכתיבה לה ארा.
7 בהסתמך על כך ועל מסקנת המומחה כי שיטה זו בכל מקרה אינה נכונה ועתידה לגרום לשקיעות
8 במופסות, הרי שאין לראות את ישעור כאחראית לליקוי זה אלא רק את ארा. ארा מנגד טוענת
9 שלא היא הכתיבה את שיטת הביצוע, וכי נושא זה היה נתן לשיקול דעתו של הקובלן, היינו ישעור.
10

11

12 במסגרת חוות דעתו, לא התיימר המומחה בסלקבו באיזה שיטת ביצוע בוצעו המופסות, אולם
13 קבע כי מדובר בכל מקרה בכשל ביצוע. כך קבע המומחה בסיחס לשקיעות המופסות בנסיבות
14 בכיסיה: "בעת ביקורי בדירה הנדינה נמצאו שקיעות ותזוזות אופקיות ואנכיות מהותיות של רצפת מרפסת
15 המשם, הרבה יותר מכפי שמתואר בחוות הדעת של המהנדס סבוטין אשר ביקר במקום בשנתיים קודם
16 לפנוי". כך קבע ביחס למופשת הסלון: "הממצאים מעידים על ביצוע לקוי של משטח מושך ביציאה מחד
17 דיוור". מסקנות: "אפשרות א': (במידה והרצפה הייתה מתוכננת ברצפה תלולה), הרי שלא ניתן מערכת של
18 יסודות, קורות יסוד ורצפת בטון תלויה אשר משמשת חלק מערכת הקונסטרוקטיבית של המבנה.
19 אפשרות ב': (במידה והרצפה הייתה מתוכננת ברצפה מונחת), הרי שלא ניתן את משטח הבטון על גבי מצע
20 מהווק, באופן שימזער את השקיעות, אלא על מילוי אדמה הגן שביקף המבנה."

21

22 כמו כן, קבע המומחה כי בנסיבות הספציפיות של הדירה מושא התביעה, שיטת הרצפה המונחת לא
23 הייתה שיטה יUiלה בכל מקרה וככלשונו: "(בכל מקרה אפשרות זו – לא יכולה להיות עיליה עקב הפרשי
24 הגובה שבין בניין הגינה הנדינה לפני המדריכה באופן אשר מעיד על מילוי אדמה גן בגובה של כ- 10 מ' לפחות
25 דבר אשר בכל מקרה עלול לגרום לשקיעות כפי שנמצאו בפועל במקרה)".

26

27 במסגרת שאלות ההברה נשלהו למומחה בס, קבע הוא כי במידה ובהיקף תואם את תוכניות
28 הקונסטרוקציה או תוכניות הפיתוח, הרי שהმומחה אחראי לתוצאות הנבעות מהשקיעות, אולם
29 משום שלא הוציאו בפנוי תוכניות אלה, הרי שאין באפשרותו לקבוע לפי איזה תוכניות פעל ישעור
30 לביצוע המשטח, וככלשונו: "במידה והביצוע תואם את תוכניות הקונסטרוקציה אין תואם את תוכניות
31 הפיתוח הרי שהמתבנן המתאים אחראי לתוצאות הנבעות מהשקיעות. במקריםים שנמשדו לי לא הוצאה
32 תוכנית קונסטרוקציה או תוכנית לביצוע משטח הבטון של מרפסת הגן – כך שאין אפשרות לדעת לפי
33 איזה תוכנית ביצע הקובלן את המשטח".

34

35 אכן, לא ישעור ולא ארा הגיעו כראיה את התוכניות לביצוע של עבודות הפיתוח אשר קיימות
36 הסכמה בין הצדדים כי המופסות הוקמו על בסיסן. ישעור לא הגיעו את התוכניות בטענה כי לא
שמורה אותם (ראו עדות נגר בעמ' 22 ש' 20-23). גם ארा לא הגיעו את התוכניות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-17543-אוון בוקי וcoh' נ' ארא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ וcoh'

1

2 כאשר נחקר המומחה בס על חוות דעתו, חזר על טענתו שלא קיבל את התוכניות הרלוונטיות ואף
3 העלה עניין שלא נזכר בחוות דעתו, שলפיו נציג יסעור אמר לו, כביכול במהלך הביקור, שהרצפות
4 בוצעו על דעתה של יסעור בלבד ולא לפי תוכניות של ארא או המתוכנן מטעמה.

5

6 בהתאם לכך, הסיק המומחה את המסקנה המתבקשת, לפיה יסעור אחראית לכשל, וכדברי
7 המומחה: "במהלך הביקור בשטח אני בקשתי מהקבלן תוכניות מהקבלה אין ביצעו את רצפת המשטח היציאה
8 מהסלון ואין ביצעו את מרפסת השירותים שיוצאים מהאמבטיה. אמרו שאין תוכניות. איך ביצעתם? על דעת
9 עצמוני, ביקשתי לראות תוכניות. עם שנייה בשאלות הבהורה ביקשתי תוכניות ולא שלחו. עד היום לא
10 קיבלתי תוכניות ביצעו לא של אדריכל הפיתוח, שטוענים שביצעו לפי תוכניות שלו ולא של
11 הקונסטורקטו. ביקשתי התאמת בין הביצוע לתכנון ולא דמיית התכנון. הסkeptoi מסקנה שלא שלוחים
12 תוכניות אמרו בבדיקה שעושים לפי דעתם, לפי מה שהם שוכבים הסkeptoi מאוד מהר את המסקנה. אם
13 קבלן עשה לפי תוכניות שלו הוא נושא באחריות. לא בדקתי אם המצע מהודק אין לי מה לבדוק התאמת
14 למה? אני מצא מעכ מהודק למה זה מתאים?", עמ' 31, ש' 18 – 26).

15

16 בתצהיריו של מנהל יסעור, מר עודד נגר,טען כי ארא והמקפקיד דרשו ביצוע של רצפה מונחת וכי מי
17 שקבע את שיטת הביצוע הנילי היה ארא או המתוכנן מטעמה וכי שיטה זו פורטה בתוכניות הביצוע
18 של עבודות הפיתוח (ראו ס' 20 לתצהיר נגר ונגר עמ' 21 – 24, עמ' 22 – 28, עמ' 20 – 21). טענה זו הועלתה על ידי יסעור למנ כתוב ההגנה ועוד לפני כן, במכtabה מיום 30.3.09 אל
19 חברת תגורר (נספח ג' לתצהיר נגר).

20

21 זאת ועוד: טענה זו גם קיבלה חיזוק מעדותו של נציג ארא עצמו, מר נוריק, אשר אישר כי מהנדס
22 הפיתוח, הוא זה אשר החליט שיטת הביצוע לרצפת המרפסוטה תהא השיטה מונחת ולא התלויה,
23 וכיudoתו: "ש: אותו מהנדס ביחסו החליט שרצפה תהיה מונחת. ת: כן. אנחנו לא אלה שאמריהם אם
24 לעשות רצפה מונחת או קלונסאות [כך במקור-יד]. אני הזמנתי עובודה מאדריכל והוא העסיק מתכננו
25 פיתוח, הוא נתן את ההוראות.atica גדרות ואיזה גובה" (עמ' 17, ש' 7 – 9). די לי בכך כדי להגיע
26 למסקנה כי יש לאבחן את גרסת יסעור, שלפיה לא הייתה החלטה על שיטת הביצוע.
27

28

חלוקת האחריות בין ארא ליסעור במישור הנסיקי אלמלא תנית השיפוי

29

30 האם בנסיבות אלה יש לראות רק את ארא כאחריות באופן בלעדי לשקיית המרפסוטה? סבורני כי
31 יש להסביר על שאלה זו בשילילה. הגם שshitת הביצוע הוכتبה על ידי מהנדס הפיתוח שנשכר על ידי
32 ארא, מוסלת חובה על הקובלן המבצע להפעיל את שיקול דעתו המוצע לגבי הוראות אלה והוא
33 אינו יכול לפעול באופן "עיוור" או כ"רובוט" הממלא הוראות היום (ראו: ע"א 600/86 זלמן עמרי
34 (ויז') נ' יצחק קונגפיו ו-9 אח', פורסם באטרים משפטיים, שם נאמר: "חובתו קובלן מבצע הייתה
35 דיאוג לטיב ראיו של הבטון שבו יעשה שימוש, ואין הוא יכול לפטרו את עצמו מהחריות בטענה שטנה אחר
36

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-09-175436 ארון בוקי ואח' נ' ארा חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ ואח'

1 אחראי לכך וכי גם הבהיר לא נקט את הצעדים המתחייבים מהיוות של הבטון לקוי. על קונוינו היה לצפות
 2 את הנזק העול לקרוות באומן סביר בשל שימוש בבטון לקוי, ואין בהתרשלות של אחר, אשר הינה במסגרת
 3 הציפוי, כדי לנתק את הקשר הסיבתי בין הטרשלתו של בין קרויות התאוננה (ראה: ע"א 23/61, 26, 172,
 4 300, 293, 287 [7], בעמ' 469; ע"פ 576 [8], בעמ' 402/76; ע"א 684/76 [9], בעמ' 358-357).
 5

6 גם על הקובלן מוטלת אחריות מקצועית ישירה כלפי רוכשי הדירות. אם הקובלן סבור כי שיטת
 7 הביצוע שהוכתבה לו אינה ראוייה וקרובה לדאי שיתגלה ליקוי מהותי בדירה כתוצאה מיושמה,
 8 מחובטו להתריע על כך. יתרה מכך, מחובטו כלפי רוכש הדירה להימנע מלבצע את העבודה בדרך זו,
 9 גם אם היום עומד על כך. ככל שאלה תהייר היום לקובLEN לבצע את העבודה בשיטה הרואה וחביבו אותו
 10 לביצה בשיטה השוגיה שהוכתבה, סבורי כי מוטלת חובה על הקובלן לידע מיד את רוכש הדירה
 11 אוזות מחלוקת זו, כדי שהאחרון יוכל לטפל בנושא מועד מועד מול היום. מבלי לגורע מכך,
 12 ביחסיה מול ארा, לכל הפחות, הייתה צריכה יסעור להחתים את ארा על מסמך הסרת אחריות, כדי
 13 שתנית השיפוי לא תחול עליה בעניין זה.
 14

15 וכן הכלל אל הפרט: מר נגר טען כי התירוע בפני ארा והמקף בנושא זה וטען כי ציין בפניהם
 16 שהרצפה צריכה להיות "על יסודות" (הינו לפי שיטת הביצוע הנכונה שהומלכה על ידי המומחה בס)
 17 ואילו הם ביקשו רצפה מונחת (ראו תצהיר נגר סי' 20). בין אם אלה פנו הדברים ובין אם לאו,
 18 מミלא אין בכך כדי למנוע את קבלת החודעה נגד יסעור באופן מלא, מכוח התחייבות לשיפוי.
 19

20 לפי גרסתה היא, יסעור סקרה כי שיטת הביצוע שהוכתבה לה, אינה ראוייה בלשון המעטה. והנה,
 21 חרף זאת, לפי גרסתה היא, לא רק שביצעה את המשטחים לפי שיטה לא ראוייה זו, אלא שאף לא
 22 מצאה לנכון להתירוע על כך בפני התובעים, אשר באותו שלב כבר רכשו את הדירה וניתן היה פנות
 23 אליהם (ראו תצהיר התובע לעניין רכישת הדירה בטרם סיום עבודות הבניה שלה ובטרם החלו
 24 עבודות בניית המרפסות וכליון התובע: "נזכיר כי רכשנו את הדירה לא הייתה בשלב של קיורות
 25 וטיח (ללא מרפסות) ועמדת לפני גמר" (סעיף 9 ל.tcpזרו)).
 26

27 مكان, שיסעור הפרה את חובת הזירות שהיא חבה כלפי התובעים, שעה שבנתה את המרפסות,
 28 ביודען בשיטה לכויה ואף לא ידעה אותם על כך. לפיכך, יש לראות גם ביסעור כאחריות כלפי
 29 התובעים לנזק שנגרם עקב שקיעת המרפסות.
 30

31 בנסיבות אלה, עסקין במקרים מסוימים במצב שבו רק בעל הזכות לשיפוי אחראי לנזק. על
 32 רקע תנית השיפוי, אין מנוס מלחיב את יסעור לשפות את ארा באופן מלא כמצוות התניה הנ"ל.
 33 ויודגש: אלמלא ההתחייבות לשיפוי ועל רקע נסיבות העניין כפי שהচכו לפני, היה מקום לבצע
 34 חלוקת אחריות מסוימת בין ארा ולבי יסעור במסורת הودעת צד ג'. לא כך פני הדברים, עת לקחה
 35 על עצמה יסעור לשפות את ארा (שפוי מלא) בבדיקה במצבים כאלה. חלוקת האחריות המוסכמת לפני

בֵּית מִשְׁפַּט הַשְׁלָמָה בָּתֶּל אֲבִיב - יִפּוֹ

ת"א-09-17543-אורן בוקי וcoh' נ' ארא חב' לעבודות הנדסה ובניין בע"מ וcoh'

1 ההסדר החזוי או יותר נכון, הטלת האחריות המלאה ומוחלטת על יסעור לפי ההסדר החזוי, גוברת
2 על חלוקת האחריות בין ארא ליסעור לפי דיני הנזקין.

3
4 כאן המקום לציין בשולי הדברים כי המחלוקת בין הצדדים בשאלת האם נעשה שינוי של פני הריצוף
5 מאבנים משתלבות לריצוף קרמי זהה לסלון, אינו מעלה ואינו מورد לעניינו, שכן שיטת הביצוע
6 הנכונה, אינה פונקציה של סוג הריצוף שיזנח על הבטון הייזוק ואינה מושפעת מכך.

7
סוף הדבר

8
9
10 אשר על כן, הנتابעות תשלמנה לתובעים בלבד ולוחוד, 89,365 ש"ח, בגין הפרשי הצמדה וריבית כדין
11 מיום 5.1.11 ועד לתשלום בפועל וזאת בגין ליקוי הבניה וכן תשלמנה 20,000 ש"ח בגין עגמת נפש וכן
12 את הוצאות המשפט, בגין הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד תשלום הוצאות ועד לתשלום
13 בפועל וכן בנסוף, שכר טרחת ע"ד בסך של 25,251 ש"ח. כל הסכומים הנ"ל, ישולם תוך 30 ימים
14 מקבלת פסק הדין אצל הנتابעות.

15
16 כמו כן, בהודעת צד ג', יסעור תשלם לארא את כל הסכומים שבهم חוויה ארא לשלם לתובעים
17 כמפורט לעיל ובנוסף, תשלום לה את הוצאות משפט וכן, בהתחשב בתוצאה בהודעת צד ג' מחד ובכך
18 שהתקבלה גרסה לגבי הכתבת שיטת הביצוע על ידי ארא מאידך, שכר טרחת ע"ד מופחת
19 ומותאם לנסיבות אלה, בסך של 7,500 ש"ח בלבד. כל סכומים הנ"ל ישולם על ידי יסעור לארא, תוך
20 30 ימים מקבלת פסק הדין.

21
22 ניתן היום, י"ז אדר תשע"ב, 11 מרץ 2012, בלשכתו.
23

יאיר דלאגון, שופט

24
25
26
27
28
29